

<http://digithum.uoc.edu>

Presentació

En relació amb l'art L'art des d'una perspectiva relacional

Natàlia Cantó-Milà

Professora agregada dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC

Data de publicació: juny de 2015

El dossier de *Digithum* d'enguany gira entorn de l'art i concretament entorn de les relacions socials que el fan possible i, alhora, de les relacions socials que l'art mateix ens ajuda a crear, mantenir i omplir de sentit. És per això que hi hem posat com a títol «En relació amb l'art. L'art des d'una perspectiva relacional». L'art –sigui la música, la *performance*, el teatre, la pintura, l'escultura, una col·lecció de nines o d'instruments antics, etc. i tot el nostre esforç per vincular-nos amb la memòria que transporten i amb les experiències que ens ofereixen– neix de les nostres relacions i de la nostra creació conjunta d'una forma de viure'l, de mirar-lo, d'escoltar-lo i de donar-hi sentit. És per això que aquest número de *Digithum* intenta acostar-se al món de l'art, les seves fronteres i la seva experiència, a partir del conjunt de relacions que el fan possible i que l'art mateix fa possibles.

Amb aquesta temàtica, *Digithum* dona la benvinguda a una nova etapa en la seva línia editorial i en l'enfocament de la revista, una etapa fortament marcada per una perspectiva relacional que vertebrarà les anàlisis publicades en les seves pàgines i de la qual els articles que presentem són el primer exemple.

La perspectiva relacional pot ser aplicada a molts objectes d'estudi, ja que consisteix en un continu analitzar com i de quines maneres les persones creen juntament amb el seu entorn i circumstància, amb les infraestructures que donen per descomptades i aquelles amb les quals lluiten o que ajuden a construir, la seva forma de viure i estar en el món. Per a començar aquesta nova etapa, *Digithum* opta per enfocar el món de l'art –el sistema de l'art, com diria Luhmann–, i il·lustrar així, a través d'aquest món, com les fronteres dels sistemes socials es construeixen i es negocien d'una manera constant, com les institucions artístiques esborren o converteixen en objecte de culte les empremtes personals que anem deixant quan ens relacionem amb l'art, quan el fem, el rebem, el consumim o el comprem.

L'article de Joan-Albert Serra ens apropa a la música en viu i ens ofereix una anàlisi de l'experiència d'assistir o d'oferir un concert, alhora que mostra la complexitat de les relacions que s'estableixen entre músics i públic durant el breu espai de temps que dura un concert i com aquestes relacions cristal·litzen en les reflexions fetes *a posteriori* i captades per l'autor a través d'entrevistes en profunditat i d'enquestes. Els articles de Muriel Gómez i de Mariona Moncunill treballen el fenomen de les col·leccions; unes amb un segell molt personal en institucions públiques en el cas de l'article de Gómez i, en contrapartida, d'altres de privades amb vocació d'esdevenir d'interès públic en l'article de Moncunill. Les fronteres poroses i en contestació constant de les col·leccions són examinades i qüestionades per ambdues autores, alhora que miren més enllà, vers els objectes de la col·lecció estudiada (Gómez) o vers les pràctiques de tots dos tipus d'institucions i les seves estratègies i tàctiques per a assolir legitimitat i entrar en el sistema de l'art.

Finalment, Lara Portolés ofereix una anàlisi etnogràfica d'un procés de creació artística concret, emmarcat en la Fundació Tàpies, en el si del qual podem copsar les dinàmiques d'apropiació i de legitimació del fer i de dotació de sentit de l'altre a l'hora d'elaborar i signar, finalment, una producció artística. Aquestes dinàmiques relacionals acaben cristal·litzant en productes, pràctiques institucionals i narratives que donen una versió molt més plana i amb menys tangents que el procés relacional que la fa possible.

Aquest número de *Digithum* presenta també una novetat de format, ja que inclou per primera vegada una secció de *Materials*. Aquesta secció vol ser una finestra de presentació de materials diversos que ens poden ser útils en la nostra pràctica acadèmica diària: ja siguin materials per a la docència, o traduccions de textos d'altíssim valor que no eren accessibles en les llengües de les nostres aules, o fins i tot recensions de llibres o cròniques de congressos. Aquesta vegada presentem un text de Ferran Adell sobre la hibridació i el marcatge semàntic.

<http://digithum.uoc.edu>

En relació amb l'art. L'art des d'una perspectiva relacional

CITACIÓ RECOMANADA

CANTÓ-MILÀ, Natàlia (2015). «Presentació». A: «En relació amb l'art. L'art des d'una perspectiva relacional» [dossier en línia]. *Digithum*, núm. 17, pàgs. 9-10. UOC. [Data de consulta: dd/mm/aa].

<<http://journals.uoc.edu/index.php/digithum/article/view/n17-canto/n17-canto-pdf-ca>>

DOI: <<http://doi.org.10.7238/d.v0i17.2722>>

Els textos publicats en aquesta revista estan subjectes –llevat que s'indiqui el contrari– a una llicència Reconeixement 3.0 Espanya de Creative Commons. Podeu copiar-los, distribuir-los, comunicar-los públicament i fer-ne obres derivades sempre que reconegueu els crèdits de les obres (autoria, nom de la revista, institució editora) de la manera especificada pels autors o per la revista. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/es/deed.ca>.

Natàlia Cantó-Milà

Professora agregada dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC

ncantom@uoc.edu

Natàlia Cantó Milà és llicenciada en Sociologia per la UAB i doctora en Ciències Socials per la Universität Bielefeld. És professora dels Estudis d'Arts i Humanitats a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) des de l'any 2007 i prèviament havia estat professora de Teoria sociològica i polítiques socials a la Universität Leipzig (2003-2006) i professora d'Història de la sociologia i teoria sociològica a la Universität Bielefeld (1999-2003). Els seus àmbits de recerca són la teoria sociològica, sociologia de les emocions, de la cultura i de la memòria.

Estudis d'Arts i Humanitats

Av. Tibidabo, 39-43

08035 Barcelona

